

Afgeleverde velletjes Kinderpostzegels

Van de Kinderpostzegels wordt de toeslag gebruikt voor projecten die ten goede komen aan de jeugd. Zwitserland had in 1912 de eerste kinderpostzegel. Nederland was in 1924 het tweede land. Sindsdien verschenen er elk jaar kinderpostzegels uitgezonderd in de oorlogsjaren 1942-1944. Op de laatste woensdag in september, gaan de kinderen van de basisschool op pad om de kinderpostzegels te verkopen.(BL)

Eefies 'n dutjie doen ...?

't Zel wel met 't ouwer worre te maoke hebbe, denk 'k. Mor omdà 'k 't nie zeker weet, vrae 'k 't ok mor is aan de lezers : "Hè jij dat nou ok wel-is, 's aeves nae 't ete, net as ie eefies lekker languit op de bank 'n hortie leg uit te buike?" Ik kan m'n ôdge nae 'n pôsje al nie meer ope houwe en ben binne de korste kere in drôomland verzaaid. Somtje doe 'k 'n klaain snurreksie, mor echt wakker wor 'k daer nie van. Van zô 'n dutjie wor 'k bekant aaltijd, voor m'n gevoel, fitter of uitgeslaepener wakker as van 'n hêele nacht in 't grôte bed. Nou zà 'k ie gelijk mor effentjies helder maoke waerom of dà 'k dut verhaoltjie, wà 'k deuze keer echt nie uit m'n duim zit te zuige, graeg wêrldkundig wil maoke. Wat was t'r onderlest aan de hand? 't NOS journaol van 18.00 uur in d'n vroegen aevend was amper afgelôope en 'k hà net m'n aage in 'n lang gestrekte houding op de bank genesteld, of d'r wier aan d'n bel getrokke. Dat zelle die kwaojonges uit de buurt wel weer weze, wazze m'n êeste gedachtes. Die aope van jong die doen dà wel vaoker azze ze nae d'n ete nog 'n pôsje buite magge speule. Mêestal

hoor 'k ze dan gierend van de lach wegholle, mor nou bleef 't 'n hortie stil tòdà d'n bel weer rinkelde, en nie te waainig ok. Wij hen nog zô 'n ouwerwetse trekbel en 't lekend wel of tie uit de muur gerammeld wier. Dà vong 'k toch wel 'n bietjie aal te gortig en mè veul moeite kwam 'k overend gekrabbeld. Achter de voordeur zag ik 't lachende beksie van d'n buurjonge vā me zeun. Hij hiew een boeksie mè lootjies in de lucht en naedà 'k drie slote van d'n deur opegemaakt had, begon die z'n verhaoltjie. Hij liep voor z'n clubpie met de Grôôte Clubaksie. Nou, doe mijn mor 'n lootjie, zee 'k tege hum. 'k Mos m'n naam en adres nog in 't boeksie schrijve en naedà 'k met 'm had afgerekend, doch 'k vedder te kanne gaon mè m'n aevendslaepie. Amper hà 'k m'n favveriete pleksie weer ingenome op de bank, of daer gong verempeld dien trekbel weer, aallêên nou wier d'r fesoendelijk gebeld. Moeizaom hees 'k me weer overend en nou was 't 'n volwasse kèrel en die liep met 'n kelectebus voor gehendicapties. Dà betekende dà 'k m'n portemenee mos opzoeke om 'n klaaine bijdraoge in d'n bus te stoppe. Hè, hè, doch 'k, nou zalle me 't wel gehad hebbe en met 'n grôôte zucht ploften 'k weer in de bank. 't Was ondertusse al haalef zeuve, dus gaauw nog 'n uiltjie knappe, nam ik me voor. Mor wie schets m'n verbaozing dà 'k overnieuw d'n bel hoordende. Neeje, nie te glôôve, nou sting d'r 'n maasie voor de deur met d'n boodshop of dà 'k nog kaainderzegels wou hebbe en wā 'k daervoor mos doen. Naedà 'k wat adminestraotieve handelingē hà verricht, gaf 'k d'n emvelop trug aan 't maasie en wenste heur 'n goeje voortzetting van heur ophaolwaarekzaamheeje. 'k Ben nie meer truggegaon naer m'n legplaets, 't was bij zeuvene en dan Skype 'k iederen dag mè m'n klaainzeun.

Huib Kraaijeveld